

[Jacob Pedersen.]

griber den, for hvem den vitaleste af alle sanser, øjnenes sans, svinder bort og bliver til mørke. Her må særlige blindekonsulenter kunne give en livsvigtig håndsrækning, og vor opgave, dette høje tings opgave, bliver at medvirke til, at dette kan ske.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling i udvalg af det foreliggende lovforslag.

Johs. Christiansen: Jeg vil gerne til indledning sige et par venlige ord til den kommission, som har afgivet den betænkning med tilhørende forslag, der er til behandling her. Det er et menneskeligt dokument, og jeg synes, at kommissionen har givet os et stærkt og levende og et meget indtrængende billede af, hvad den lovgivning betyder, som der er lagt op til her.

Jeg vil også gerne sige — nu skal jeg sige det meget mildt og venligt, da den højtærede socialminister jo desværre er forhindret i at være tilstede — at jeg stadig ikke kan forstå, hvorfor man ikke i tide har villet tage fat på en generel løsning, en samlet løsning af alle de problemer vedrørende de invaliderede, som rejser sig og har rejst sig. Det forekommer mig, at dette at gå den stykkevisse fremgangsmådes vej ikke er nogen rationel fremgangsmåde. Jeg tror, det ville have været muligt at gennemføre en samlet lovgivning på et sådant grundlag, at det i højere grad ville have ramt det helt rigtige på de forskellige områder. Det er rigtigt nok, det er et stort område, der er tale om, men jeg synes, det er vanskeligt at løse alle disse mange problemer uden at se dem og behandle dem i indbyrdes forhold. Jeg skal ikke benægte, at man kan komme frem ad den stykkevisse vej, det gør man formentlig også, men der vil dog komme en dag, må jeg gå ud fra, hvor man alligevel bliver nødt til at kodificere alle de forskellige love der nu gennemføres stykkevis, og så mener jeg, at man med større held og ud fra en mere rationel tankegang kunne være gået i gang med dette arbejde på et tidligere tidspunkt så havde det muligvis allerede været fra hånden nu.

Disse bemærkninger skal ikke opfattes som noget som helst udtryk for, at jeg ikke ser med den største velvilje på det

foreliggende forslag. Det gør jeg, fordi jeg betragter dette forslag som et udtryk for en vilje til lovgivning, som det ligefrem er vor pligt at fremme mest muligt. Jeg kan gøre dette så meget desto lettere, som den hovedlinie, der følges i forslaget, nøje falder sammen med, hvad mit parti skrev på sit program i fjor, programmet af 1955, hvori det hedder — jeg vil gerne have lov til at citere et lille stykke:

„Invalidelovgivningen ændres, så dens hovedopgave bliver at sætte de invaliderede i stand til at ernære sig selv og deres familie ved eget arbejde. Det offentlige må yde tilstrækkelig økonomisk støtte under opskoling, og stat, kommune og andre offentlige myndigheder må gå i spidsen med ansættelse af invaliderede og andre erhvervshemmede. Der må ydes støtte til opførelse af særlige beboelses- og værkstedsbygninger, hvor stærkt invaliderede efter evne kan bidrage til deres eget underhold.“

At blinde og særlig svagsynede falder ind under kategorien stærkt invaliderede, kan der ikke rejses tvivl om. Efter den gennemgang af dette lovforslags enkeltheder, som ærede ordførere allerede har foretaget, og som også findes i ministerens fremsættelsestale og i de forslaget ledsagende bemærkninger, skal jeg for mit vedkommende afstå fra at fordybe mig i forslagets enkelte paragraffer. Jeg kan sige, at de principielle og tiltrædende bemærkninger, der allerede er faldet, stort set også dækker, hvad jeg i så henseende kunne have sagt.

Jeg skal derfor indskrænke mig til at gøre følgende bemærkning. Af rent sproglige grunde henstiller jeg, at man finder frem til en ændring i lovforslagets titel; der tales her — og det gøres der hele lovforslaget igennem — om „stærkt svagsynede“. Meningen er naturligvis klar nok, men sammensætningen af disse to i deres indhold så væsensforskellige ord — „stærkt“ og „svag“ — er efter mine begreber noget uheldig. Ordet „stærkt“ foran „svagsynede“ bør kunne erstattes med et andet ord; et ord som „særlig“ mener jeg ville være mere passende i denne forbindelse.

Dernæst mener jeg, det bør overvejes, hvorvidt det i § 1 nævnte blindenævn har